

YUNUS EMRE'NİN ÇIKTIM ERİK DALINA ŞİİRİNİ TAHMİS

Dilim üste yatırdım ölçtüm biçtim sözümü
Dost yüzüne bakınca gördüm kendi yüzümü
Gözlerimi kapadım bahar bildim güzümü
*Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü
Bostan issi kakıyup der ne yersin kozumu*

Yaraladım türküyle dudağımı kanattım
Yâr konuk gelir diye döş evimi donattım
Düğün kurdum kendime hem aklımı oynattım
*Kerpiç koydum kazana, poyraz ile kaynattım
Nedir deyip sorana, bandım verdim özümü*

Gözyaşımın suladım ettiklerim bitmemiş
Uçurduğum Ankalar Kafdağı'na gitmemiş
Dallarımın ham kalmış meyvelerim yetmemiş
*İplik verdim çulhaya, sarıp yumak etmemiş
Becit becit ısmarlar, gelsin alsın bezini*

Gül uğruna gönlüme dikenini koklattım
Sevincimi paylaştım derdime dert eklettim
Ruhumun kapısında kervanları beklettim
*Bir serçenin kanadın, kırk kağnıya yüklettim
Kırk çift dahi çekmedi, şöyle kaldı kazını*

Kaç kez çıkmak istedim gönlüm ile sefere
Vuruşmayı özledim göğsümü gere gere
Kellesini koltukta götürür bin kefere
*Bir sinek bir kartalı, salladı vurdu yere
Yalan değil gerçektir, ben de gördüm tozunu*

Gözcü koydum gözümü aklım yollarda kaldı
Daha oyun kurmadan rakibim alttan daldı
Toparlanayım derken kaldırıp yere çaldı
*Bir küt ile güleştim, elsiz ayağım aldı
Güleşip basamadım, göyündürdü özümü*

Mührümü yitirince parmak bastım fermana
Tor tosunlar kağnıyla har götürdü harmana
Sancılarım saçıldı hem yazıya yabana
*Kafdağı'ndan bir taşı şöyle attılar bana
Öylelik yere düştü, bozayazdı yüzümü*

Söz dilimde dolaşır mecalim yok demeye
Sofra hazır olunca herkes gelir kömeğe
Yandığımla kalırım harcadığım emeğe
*Balık kavağa çıkmış, zift turşusun yemeğe
Leylek koduk doğurmuş, baka şunun sözünü*

Hasta kalktı ayağa sağlam olan inledi
Koyun kaval çalınca çoban sustu dinledi
Kulaksızlar dinledi kalp kulağı çınladı
*Gözsüze fısıldadım, sağır sözüm anladı
Dilsiz çağırıp söyler, dilimdeki sözümü*

Tayyib Atmaca